

СВ. 000-297

До

Народно събрание на Република България
Комисия по енергетика
пл. „Княз Александър I“ №1
1169, гр. София
На вниманието на:
г-н Валентин Николов – Председател

09. 37 86

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
№	NE-113-00-8
Дата	22.1.04.2024

Копие

Г-н Жечо Станков
Заместник министър на енергетиката
ул. „Триадица“ №8

Г-н Ивайло Алексиев
Изпълнителен директор
Агенция за устойчиво енергийно развитие
ул. „Сердика“ №11

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за енергийната ефективност
№ 002-01-74/30.12.2020 г.

Уважаеми господин Николов,

Във връзка със Законопроект за изменение и допълнение на Закона за енергийната ефективност (ЗИД на ЗЕЕ) № 002-01-74/30.12.2020 г., внесен от Министерския съвет, представяме на Вашето внимание нашето становище.

Принципно подкрепяме предложените изменения и оценяваме високо, факта, че част от нашите предложения отправени в рамките на процедурата за обществено обсъждане на промени в ЗЕЕ проведена през април-май 2020 г. са отразени във внесенния законопроект.

Сред дружествата от групата на ЧЕЗ в България има задължени лица по смисъла на ЗЕЕ и следва да обърнем внимание върху няколко предложени изменения, които биха представлявали трудност за изпълнение на целите разпределяни на годишна база в рамките на схемата за задължения по енергийна ефективност.

1. Относно създаването на нов чл. 16а, с който се регламентира използването на енергийни спестявания от мерки реализирани в периода 2021-2030 г. за отчитане на целите на задължените лица:

С предложеното изменение се въвежда ясно разграничение между предходния програмен период на схемата със задължения до 2020 г. и настоящият 2021 - 2030 г., като спестяванията реализирани от началото на 2021 г. не могат да се използват за отчитане на стари задължения. Запазена е възможността енергийните спестявания да могат да се използват за отчитане на целите в предходните четири или следващите три години, но само в рамките на програмния период в който са реализирани. Това на практика представлява ограничение за отчитане на неизпълнени задължения от стария програмен период до края на 2020 г. чрез реализиране на нови мерки по енергийна ефективност. Така единствена възможност за изпълнение на целите за периода 2017-

2020 г. остава придобиването и/или покупката на Удостоверения за енергийни спестявания от вече изпълнени мерки в периода 2017-2020 г. Предвид натрупаното съществено неизпълнение на цели от предходния програмен период, задължените лица ще са принудени да направят огромни разходи за придобиването на енергийни спестявания, които са невъзстановими за тях. Това се явява непреодолима пречка, особено за дружествата функциониращи в условията на регулиран пазар на електроенергия, отчитайки факта, че във всички ценови решения на КЕВР за програмния период до 2020 г. фигурира отказ за признаване на разходите за енергийна ефективност. Предвид изложеното следва да се оцени и подложи на обсъждане възможността да се допусне изключение в случаите когато задължено лице е изпълнило в цялост целите си за съответната година от новия програмен период и има постигнат излишък от енергийни спестявания, същите да бъдат прехвърлени за отчитане на цели от периода до 2020 г.

2. Относно измененията в чл. 20 с които се приоритизира изпълнението на мерки от задължените лица при уязвими клиенти

Нецелесъобразно е на задължените лица да бъде вменявано изпълнението на социални функции. Тази група потребители не разполага с необходимите ресурси да финансира мерките на които ще е ползвател, а същевременно не биха могли да гарантират възстановяване на инвестирани средства от страна на задължените лица или по силата на договори с гарантиран резултат. Поради съществения финансов риск крайните потребители попадащи в дефиницията за уязвими клиенти, изпълнението на този приоритет не е възможно на пазарен принцип, а само в условията на безвъзмездно финансиране.

В настоящият проект на изменения липсва яснота как ще се прилага на практика въведеното изискване.

Отново предлагаме този приоритет да отпадне от предложението на ЗИД на ЗЕЕ или като алтернатива да се осигури финансиране за изпълнението му.

3. Относно измененията в чл. 18, ал. 3, чл. 57, ал. 9 и създаването на нова ал. 5 в чл. 59, с които предприятията, осъществяващи производство, пренос и разпределение на енергия, се включват в режима за извършване на обследвания на промишлени системи и на задължения за ежегодно докладване

От мотивите към внесенния законопроект не става ясно защо се предлагат посочените изменения по отношение на предприятията, осъществяващи производство, пренос и разпределение на енергия. Единствено е посочено, че ЕК е изпратила официално уведомително писмо за нарушение № 2018/2338 от Генерална дирекция „Енергетика“ по изпълнението на различни разпоредби на Директива 2012/27/ЕС. Писмото не е публично достъпно, поради което не може да се проследи дали предложените изменения със ЗИД на ЗЕЕ, и то конкретно по отношение на лицата, осъществяващи дейности по производство, пренос, разпределение, са обосновани и действително необходими.

В тази връзка бихме искали да отбележим, че основната концепция, заложена в Директива 2012/27/ЕС, Директива 2018/2002/ЕС от 11.12.2018 година за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност и ЗЕЕ е, че производството, преноса и разпределението на енергия се разглеждат отделно от крайното потребление на енергия (чл. 2, т. 1; чл. 6, т. 1; чл. 25, ал. 2; чл. 29, т. 1; чл. 30, ал. 1). В Директивата, в чл. 15, както и в Приложение XII са разписани подробно начините и насоките, по които Държавите членки следва да стимулират повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса и разпределението, а именно – *„правят необходимото националните енергийни регулаторни органи да обръщат надлежно внимание на енергийната ефективност, когато изпълняват регулаторните задачи, предвидени в*

директиви 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО, относно решенията си във връзка с експлоатацията на газовата и електроенергийната инфраструктура."

Предложените изменения (отпадането на ал. 9 на чл. 57 от ЗЕЕ и създаването на нова ал.5 в чл. 59) противоречат на Директива 2012/27/ЕС. По същество те приравняват производството, преноса и разпределението на енергия на крайно енергийно потребление, третирайки ги като промишлени системи. Отделно стои въпросът, че по този начин се създава ненужна административна тежест на предприятията, извършващи тези дейности, ежегодно да докладват на АУЕР, като неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция (чл. 106 от ЗЕЕ – от 50 000 до 100 000 лв.).

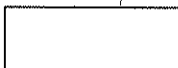
В подкрепа на тезата, че мерките за енергийна ефективност специално при операторите на преносни и разпределителни системи са специфични и не могат да бъдат идентични с тези, които са приложими към крайното енергийно потребление, е новият параграф 2а на чл. 15 от Директива 2012/27/ЕС, който е вмъкнат с Директивата 2018/2002/ЕС от 11.12.2018:

„2а. До 31 декември 2020 г. Комисията, след като се консултира със съответните заинтересовани страни, изготвя обща методология, за да насърчава операторите на мрежи да намаляват загубите, да прилагат икономически и енергийно ефективна инвестиционна програма в инфраструктурата и да отчитат правилно енергийната ефективност и ефикасността на мрежата.“

В тази връзка предлагаме § 16, т.2, § 39, т.2 и § 41, т. 4 от законопроекта № 002-01-74/30.12.2020 г. да не се приемат.

Надяваме се направените от нас предложения и коментари да бъдат разгледани и обсъдени в рамките на процедурата по обсъждане и гласуване на Законопроекта.

С уважение,

Зорница Генова
Член на Управителния съвет
на „ЧЕЗ България“ ЕАД

